

אנשים בעולם

פראנסואז סאגאן: כמעט כמו האוסקר

הסופרת פראנסואז סאגאן ("שלום לך עצבות") בת ה-43, זכתה לתהילה באותו הרחוקה. סרטתה הראשון ככמאית, באורך של 30 דקות, הנקרא "חורף אחר", זכה מידי המוסד האקדמי הקולנועי המקומי, בפרס הגבוה ביותר המוענק מטעמו. על ערכו התרבותי והאמנותי, אבל פראנסואז לא נסעה לאוהיו לקבל את הפרס בטכס הרשמי, כי אם בחרה להישאר בפאריס, כדי להיות נוכחת בבכורת מחזה חדש שלה, שניקטל על-ידי הביקורת. "חבל", מילמלה פראנסואז, "הייתי צריכה לנסוע לאמריקה לקבל פרחים במקום להישאר בבית ולקבל עגבניות...". כנראה שהוקלנו מעניק לה היום יותר נחת: סאגאן מכהנת השנה כנשיאת חברה-השופטים של פסטיבל הסרטים בקאן.

צ'ארלס זילברמן: החמא וצבעו

האיש מאחרי-הסורגים שאל לעצמו מעמד של אסיר. בגיל 54, עם עבר של עורך עיתון ושני ספרים רבי-מכר — "משבר בכיתה" ו"משבר בין לבנים ושחורים" — יצא צ'ארלס זילברמן היהודי לעבודת-מחקר ארוכה. את שש השנים האחרונות שלו, יחד עם מילגה בסך 537 אלף דולר, בילה זילברמן בבתי-כלא שונים ב-10 מדינות שונות בארצות-הברית. הוא ראיין יותר מ-500 אסירים ו-150 אנשי-חוק ושוטרים, ואחת המסקנות שלו היא, כי אחוז הפשע בקרב האוכלוסייה השחורה בארצות-הברית גדול מן הפשע הלבן, וכי הפשע האמריקאי הוא בראש וראשונה בעייה של גזע. את מסד קנותיו פירסם בעזרת אשתו, ארלן, בספר "אלימות פושעת — צדק פושע". ועורך מחשבות חדשות על שיטת הענישה האמריקאית.

פרסי האוסקר:

החזיקים של

הניצחונות הגדולים

כשנאם לורד לורנס אוליבייה את נאום התודה שלו על אוסקר הזיר קרה, נראה אחד ממעריציו באולם תופס את ראשו בשתי ידיו מהתי רגשות. אותו מעריץ זכה גם הוא, בהפרש של דקות מעטות, לחבק במו ידיו פסלון מזהב. זה היה ג'ון וויט, שהגיע לאן שהגיע, לא מעט בגלל השראת אוליבייה הז' וותיק (בתמונה למעלה: עם כלת האוסקר ג'יין פונדה). לא פחות מאושר היה כריסטופר וולקן (בתמונה מימין, עם דיאן קנון). כריסטי ספר, בן 35, היה נרגש מאד. הוא שחקן ותיק, אך הצלחתו הקולנועית באה לו רק אחרי 15 שנים על הבמה. (זכה באוסקר כשחקן מישנה על תפקידו ב"צייד הירוקים" של מייקל דימינו, לצד רוברט דה-נירו).

